

ת"ד 14699/08/10 - מדינת ישראל, המאשימה נגד שמעון איפרגן, הנאשם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

13 מאי 2014

ת"ד 14699-08-10 מדינת ישראל נ'
איפרגן

לפני כב' הסגן נשיא יוסף ריבלין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון איפרגן

הנאשם

גזר דין

1. ביום **9.12.08** נהג הנאשם רכב מסחרי בדרך קדם במעלה אדומים ובתוך כדי נהיגתו פגע בהולך רגל יעקב גבריאלי ז"ל (להלן - המנוח) שחצה הכביש במעבר חציה משמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם וגרם למותו.

2. ביום **9.8.10** הוגש האישום, ובשל מחלוקת על קשר סיבתי בין התאונה והמוות ניתנו מספר דחיות, כאשר ביום 23.10.11 נקבע התיק להוכחות. מועד ההוכחות בוטל לבקשת שני הצדדים והתיק הועבר לגישור. משכשל הגישור החלו להישמע הראיות. ביום 8.1.14 והתיק אף נקבע להמשך הוכחות. ביום **19.2.14** חזר הנאשם מהכפירה והתיק נדחה לתסקיר.

3. בטעוניה לעניין העונש העידה **המאשימה** את אשת המנוח, בנו ובנותיו. משפחת המנוח עמדה על כך שהנאשם יענש בחומרה, תוך שהסבירו כי עולמה של אשת המנוח חרב עליה לחלוטין, הן ברמה התפקודית יומיומית והן ברמה הבריאותית. משפחת המנוחה הסבירה כי המנוח עד מועד התאונה היה בריא לחלוטין ועבד והעובדה כי נפגע בתחום מעבר החציה. לעמדת ההגנה (תוך שהפנתה לפסיקה) מתחם הענישה הראוי בין 7 חודשים ל- 20 חודשי מאסר. רק במקרים חריגים הסבירה המאשימה יש להטיל מאסר בעבודות שירות ואין זה המקרה שהרי אין מדובר ברף הרשלנות הנמוך.

המאשימה ביקשה בטעוניה שלא לאמץ התסקיר.

בטעוניה לעונש העידה **ההגנה** את אשת הנאשם והנאשם. לדבריהם גם עולמו של הנאשם חרב עליו והדבר השפיע על משפחתו (הנאשם ואישתו נפרדו וישבו לחיות יחד).

להסברי הנאשם ואשתו הנאשם מצוי בטראומה עקב התאונה, הפסיד מקום עבודה ומטופל פסיכולוגית. כיום הנאשם עובד ותומך תמיכה משמעותית במשפחתו.

ההגנה ציינה כי המקום בו אירעה התאונה בעייתי ואין מדובר בתאונה בודדת שאירעה בו (הוגשו גזרי עיתונים). עוד ציינה ההגנה כי דווקא התנהלות המאשימה גרמה להתמשכות ההליכים.

עמוד 1

לעמדת ההגנה רף הרשלנות בנסיבות תאונה זו רף נמוך והסבירה כי המנוח נפגע ממראת הרכב. ההגנה גם ציינה כי לא הוגשה בקשה לפסול הנאשם עד תום ההליכים והפנתה לתסקיר תוך שציינה נסיבותיו האישיות של הנאשם.

4. בע.פ. 941/13 + 998/13 אדרהים פרץ וניקול סטשול נ. מדינת ישראל (נבו). נאמר - "מלאכת גזירת העונש אינה מלאכה שרירותית, אך גם אינה מדע מדוייק. עניין היא לשיקול דעת הנסמך על הערכת מכלול הנסיבות והשיקולים, תוך מתן משקל לנסיבותיו המיוחדות של העבריין, לאפיון של העבירות ולנסיבות ביצוען". ובהמשך נאמר שיש לשיקול שיקולי הרתעה, גמול, שיקום והגנה על שלום הציבור.

בע.פ. 6755/09 אלמוג נ. מדינת ישראל (נבו) נקבעו 3 כללים מנחים לענישה בעבירות תעבורה:

האחד, ראוי לגזור עונש של מאסר בפועל ופסילה משמעותית (קדושת החיים ושיקולי הרתעה).

השני, נסיבות אישיות להן יש לייחס משקל נמוך שהרי רוב המעורבים בעבירות תעבורה אנשים נורמטיביים. **השלישי**, רמת הרשלנות.

בית משפט עליון בהתייחסו לענישה הולמת קבע ב"מציאות המצערת שלנו יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות התנועה בדרכים..." (רע"פ 291/91 ארביב נ. מדינת ישראל פס"ד מה' (2) 580 (582)).

בית משפט עליון גם קבע "הקטל הנוראי בכבישי ישראל מחייב אותנו להקשות את ליבנו ולנהוג עם עבריינים כאלה במידת הדין ולא במידת הרחמים משמעות הדברים היא שיש להעלות את רמת הענישה בכיוון העונשים המירביים הקבועים בחוק תוך הפחתת המשקל היחסית של הנסיבות האישיות..." (ר.ע.פ. 2842/96 כחלון נ. מדינת ישראל (לא פורסם) וראה גם דנ"פ 1391/12 מזרחי נ. מדינת ישראל (נבו) וע"פ 948/05 מאירה ליון נ מ"י תקדין עליון).

אשר לגרימת תאונת דרכים במעבר חציה נקבע:

"הדרך להגן על הולכי רגל החוצים במעבר חציה מוסדר ומואר והתוצאה הקשה בגרימת מותו של המנוח מצדיקים ענישה שיש עימה הרתעה ואזהרה לנוהגי הרכב ואין במקרה כזה להתחשב יתר על המידה בנסיבות אישיות של הנאשם ובקשיים שיגרמו לו עקב הענישה ההולמת..." (ת.פ. חיפה 256/92 מדינת ישראל נ. אלי בן דוד כהן (נבו)).

מתחם הענישה אשר למאסר נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ושנת מאסר. במקרי רשלנות גבוהה הוטלו עונשי מאסר של עד שנתיים.

מתחם הענישה בהקשר לפסילה נע בין 5 שנים ועשרים שנה. במקרים חריגים הוטלה פסילה לצמיתות.

5. ולמקרה הספציפי

הראיות לא נשמעו והנאשם חסך מזמנו של בית משפט. מאידך, המנוח נפגע בתחום מעבר חציה משמע אין

מדובר ברף הנמוך של הרשלנות. (ער לגזרי העיתונות שהוגשו אך מהם לא ניתן לקבוע כי מדובר במעבר הנגוע בליקויי בטיחות)

אשר לנסיבות אישיות - התסקיר פירט נסיבותיו האישיות של הנאשם (הורים גרושים וילדות לא קלה). הנאשם שירת שירות צבאי מלא וכיום נשוי ולו בן בן 4.5 ואשת הנאשם בהריון. לפי התסקיר הנאשם חווה טראומה ומתקשה להתמודד עם ההשלכות, כאשר בשלב מסויים הנאשם ואשתו נפרדו וכיום שבו לחיות יחד. שירות המבחן ציין כי מאסר עלול להמיט קשיים על משפחתו של הנאשם והמליץ על מאסר בעבודות שירות וצו מבחן לשנה כדי לסייע בשיקום המשפחה.

מנגד אין להתעלם מקורבן התאונה - אשתו וילדיו של המנוח.

בשוקלי כל האמור, לרבות הזמן הרב שחלף מעת אירוע התאונה ועד מועד גזר הדין, דן הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר. לבקשת שירות המבחן דוחה המאסר ב- 3 חודשים כד שיוכל להשתתף בקבוצה ייעודית לנהגים שהורשעו בגרם מוות ברשלנות. הנאשם יחתיל בריצוי מאסרו ביום 13.08.14 בשעה 09.00 אז יתייצב הנאשם במעצר י-ם לריצוי מאסרו.
 - ב. פסילה למשך 8 שנים. הפסילה תחל מיום הפקדת הרשיון היינו מיום 4.05.14
 - ג. 7 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים והתנאי יחול על נהיגה בפסילה.
 - ד. קנס בסך 1200 ₪ או 21 יום מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.8.14 ולא ירצה הנאשם 30 יום מאסר **במצטבר** למאסר שהוטל.
 - ה. צו מבחן לשנה. הצו יחל בתום שחרורו ממאסרו.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג אייר תשע"ד, 13 מאי 2014, במעמד ב"כ המאשימה גב' שמרית וולף מתמחה בפרקליטות מחוז ירושלים, הנאשם ובאת-כוחו עו"ד מיכל שריקי משרד עו"ד יוני שניאור.